

Rozhodnutia najvyššieho súdu: trestné.

K § 310, odst. 2:

Nedbalosť a zavinenie v smysle § 310, odst. 2 trz., ak nezamedzil obžalovaný (majiteľ podniku) cudzím osobám prístup k strojovému zariadeniu, následkom čoho poškodený, dostavší sa proti zákazu do strojového priestoru, bol strojom zachytený a ťažko zranený. Vinníka nezbavuje trestnej zodpovednosti okolnosť, že sveril na dobu svojej neprítomnosti vedenie podniku a dohľad nad ním svojmu učňovi. (Zm IV 338/35 z 8. X. 1935.)

Jestliže sú v jednaní obžalovaného riadiča motorového vozidla obsažené všetky náležitosti skutkovej povahy prečinu dľa § 310, odst. 2 trz., spáchaného neopatrnou jazdou s vadným strojom, nemôže sa obžalovaný zbaviť osobnej trestnej zodpovednosti poukazom na to, že konal jazdu na príkaz svojho zamestnávateľa (pod jeho »neodolateľným« nátlakom). (Zm IV 113/35 z 13. IX. 1935.)

K § 333:

Za odňatú z cudzej držby možno považovať vec len vtedy, keď bola držiteľovi odňatá faktická moc umožňujúca mu ľubovoľne s vecou nakladať a cudzie osoby z podobného nakladania vylúčiť. Nejde o dokonanú krádež, ale len o pokus, jestliže pachateľ vec, ktorú chcel odnieť, zanechal na mieste, kde bola pred tým držiteľom uložená. (Zm III 318/35 z 2. X. 1935.)

K § 338 a § 357:

Spreneveru nemožno kvalifikovať za zločin dľa §§ 357, 338 tr., ak bola spáchaná pred tým, než si pachateľ odpykal dva tresty za činy uvedené v § 338, odst. 1 trz. (Zm III 67/35 z 22. X. 1935.)

K § 381, čís. 2:

Nejde o zločin podplácania podľa § 467 trz., ale o podvod podľa § 381, čís. 2 trz., ak tvrdil súdny úradník osobe odsúdenej k trestu na slobode, že tento trest možno premeniť na trest peňažitý a ak prijal od nej peniaze na tento účel a ponechal si ich. (Zm III 313/35 z 10. IX. 1935.)

K § 391:

Preukázka na robotnícke jazdenky týždenné, keď je potvrdená príslušným staničným úradom, je verejnou listinou. (Zm III 82/35 z 11. IX. 1935.)

K § 394 trz.:

Ak falšoval súdny úradník, ktorý na osobe, odsúdenej k trestu na slobode, podvodne (§ 381, čís. 2 trz.) vylákal peniaze tvrdiac, že trest na slobode môže byť premenený na peňažitú pokutu, príslušné zápisy v trestnom registriku, aby ich uviedol v súlad so stavom, ktorý vytvoril svojím podvodom, a niet skutkového podkladu o špeciálnom zámere vinníkovom zneužiť svojej úradnej moci práve preto, aby onú odsúdenú osobu chránil pred zákonným potrestaním, treba na túto jeho poslednejšiu činnosť (falšovanie zápisov) v smysle § 95 trz. použiť len predpisu § 394 trz. (Zm III 313/35 z 10. IX. 1935.)

K § 400, odst. 2, a § 401:

Preukázka na robotnícke jazdenky týždenné, keď je potvrdená príslušným staničným úradom, je verejnou listinou a nie listinou súkromnou. Nesprávnymi údajmi pri predbežnom vyplnení preukázky spolupôsobí vinník k tomu, aby boly do tejto verejnej listiny zapísané nepravdivé skutočnosti, dôležité pre jeho oprávnenie na slevu na železnici. Ak to učinil preto, aby si používaním preukázky pri zakúpení jazdenky opatril bezprávnny úžitok, treba čin ten kvalifikovať ako zločin dľa § 400, odst. 2 trz., nie ako prečin dľa § 401 trz. (Zm III 82/35 z 11. IX. 1935.)

K § 461:

Úradníci živnostenského spoločenstva, dosadení k vedeniu kancelárskych a pokladničných prác v smysle § 197 zák. čís. 259/1924, vykonávajú práce, ktorými živnostenské spoločenstvo prevádza úkony verejnej správy, a treba ich považovať za verejných úradníkov. Spravovanie inkorporačných poplatkov spadá do oboru verejnej správy, ktorou sú živnostenské spoločenstvá zákonom čís. 259/1924 poverené. (Zm IV 666/34 z 2. X. 1935.)

K § 467 a § 478:

Porušenie úradnej povinnosti verejného úradníka vykonať pravoplatne uložený trest (§ 478 trz.), ak sa stalo za dar alebo odmenu, je možno podriaďiť len pod prísnejšie ustanovenie § 467. trz., nie však súčasne i pod ustanovenie § 478 trz. (§ 95 trz.). Za dar alebo odmenu v smysle § 467 trz. môžu byť považované len tie veci, na ktoré verejný úradník nemá nárok a ktoré sú mu i druhými osobami ako také poskytované.

Nejde o zločin podplácania dľa § 467 trz., ale o podvod dľa § 381, čís. 2 trz., ak tvrdil súdny úradník osobe odsúdenej k trestu na slobode, že tento trest možno premeniť na trest peňažitý a prijal od nej peniaze na tento účel a ponechal si ich. (Zm. III 313/35 z 10. IX. 1935.)

Vedľajšie trestné (a disciplinárne) zákony.

K § 14, odst. 2 zák. čís. 46/1868 ř. z.:

Protí usneseniu najvyššieho súdu ako kárneho súdu pre sudcov, zamietajúcemu návrh na zavedenie disciplinárneho pokračovania, niet opravného prostriedku (§ 14, odst. 2 zák. z 21. mája 1868, čís. 46 ř. z. a contrario). (Ds III 1/34 zo 16. X. 1935.)

K § 48, odst. 3 zák. čl. XIV/1914:

Zásada nedeliteľnosti stíhania vyslovená v § 48, odst. 3 zák. čl. XIV : 1914 nebola ustanovením § 12, odst. 1 zák. čís. 124/1924 ani v pôvodnom znení, ani v znení vyhlášky čís. 145/1933 zrušená, ale naopak zosilnená v ten spôsob, že zahájením trestného pokračovania proti ktorejkoľvek osobe prerušuje sa (zastavuje sa) premlčanie proti všetkým ostatným zodpovedným osobám. (Zm IV 363/35 z 18. X. 1935.)

K § 14, čís. 2 zák. na ochr. rep.:

Ustanovenie § 14, čís. 2 zák. na ochr. rep. chráni obecný mier v republike, nie však práva súkromných osôb. Súkromná osoba (príslušník skupiny obyvateľstva, národnosti, jazyka, rasy, náboženstva) nie je oprávnená podať opravný prostriedok proti rozsudku, ktorým bol obžalovaný sprostý obžaloby pre tento prečin. (Zm IV 437/35 z 21. IX. 1935.)

K § 21, čís. 2 zák. na ochr. rep.:

Poskytnutie prístrešia zbehovi, menovite v dennej dobe a v zime, je pomáhaním zbehovi na úteku v smysle § 21, čís. 2 zák. na ochr. rep. Okolnosť, že vinník radil vojenskému zbehovi, aby sa vrátil k svojmu vojenskému telesu, a že mu poskytol prístrešie z pofutovania nad jeho stavom, sú len pohnútkami trestne-právne — pokiaľ ide o vinu pachateľovu — celkom nerozhodnými. (Zm IV 357/35 z 20. IX. 1935.)

K zák. čís. 178/1924:

Nejde o činnosť trestnú s hľadiska zákona o úplatkárstve čís. 178/1924, ak poskytoval verejný úradník pri príležitosti úradných úkonov za odmenu stranám pomoc len pri takých úkonoch, ktoré mali strany obstarávať samy (písanie žiadosti a pod.). (Zm IV 666/34 z 2. X. 1935.)

K § 14, odst. 5 zák. čís. 108/1933:

S hľadiska § 14, odst. 5 zák. čís. 108/1933 k zavedeniu trestného pokračovania stačí, keď je súdu vykázané želanie dotknutého úradníka,

aby pachateľ určitého trestného činu bol stíhaný; netreba, aby tento pachateľ bol v zmocnení uvedený menom. (Zm III 284/35 z 5. IX. 1935.)

Trestný poriadok.

K § 16:

Pri krivom obvinení tak podľa § 209 trz. drieb rak. ako aj podľa §§ 227—229 trz. drieb uhor. prednesenie nepravdivého obvinenia pred úradom náleží k objektívnym znakom skutkovej podstaty; pri písomnom obvinení je čin dokonaný až vtedy, keď obvinenie došlo na vedomie úradu; miestom spáchaného činu je v takom prípade ono miesto, kde obvinenie došlo na vedomie úradu. (Zm III 563/34 z 20. IX. 1935.)

K § 238, odst. 1, 2:

Ak nevyhovuje posudok znalcov lekárov, nemožno vyžiadať ihneď posudok lekárskej rady, ale má sa opatriť posudok dvoch iných stálych znalcov lekárov sborového súdu prvej stolice v sídle sborového súdu druhej stolice. (Zm IV 2/35 z 25. X. 1935.)

K § 324:

Súd pri svojom rozhodovaní nie je viazaný znaleckým posudkom, ale má jeho správnosť voľne podľa svojho uváženia posúdiť. (Zm IV 2/35 z 25. X. 1935.)

K § 325, odst. 1, 2:

Nejde o ten istý čin, ak bolo žalované, že vinník ako pôvodca napísal a uverejnil článok urážlivého obsahu, dokázané však bolo len, že poskytol tretej osobe informáciu k napísaniu onoho článku. Autorstvo a uverejnenie článku dodávajú púhej informačnej činnosti vinníkovej povahu iného činu, časove a miestne oddeleného a nie sú preto rozhodné len čo do kvalifikácie činu v smysle § 325, odst. 2 trp. (Zm III 194/35 z 25. IX. 1935.)

K § 330, odst. 1:

Zákon nežiada, aby bol o opravných prostriedkoch poučený obžalovaný, ktorý má obhájcu. (Zm III 75/35 z 30. X. 1935.)

K § 383, II.a):

Na prehlásenie obžalovaného, že so zmätočnou sťažnosťou, podanou v jeho prospech otcom ako zákonným zástupcom, nesúhlasí, nemožno vziať zreteľ, lebo ide o samostatný opravný prostriedok zákonného zástupcu. (Zm III 237/35 zo 4. X. 1935.)

K § 384, čís. 4:

Ak pominul súdny sbor porotný dať porotcom otázky potrebné ku zisteniu, či obžalovaný spáchal čin, pre ktorý bol obžalovaný, alebo nie, a ak vyniesol na základe znaleckého posudku rozsudok sprostujúci dľa § 326, čís. 3 trp., prekročil obor svojej pôsobnosti a zaviniť zmätok dľa § 384, čís. 4 trp. (Zm IV 2/35 z 25. X. 1935.)

Zmätok dľa § 384, čís. 4 trp. je daný, ak pojednával a ak rozhodol odvolací súd o odvolaní len v rozsahu, na ktorý ho zvolený obhájca obžalovaného obmedzil, bez toho, že by bol preukázaný súhlas obžalovaného (§ 394, odst. 3 trp.) so zpäťzatím odvolania v druhých smeroch. (Zm III 202/35 z 2. X. 1935.)

K § 385, čís. 1c):

Výrokom súdu prvej stolice, ustaľujúcim vinu obžalovaného, je riešená v neprospech obžalovaného i otázka premlčania. Ak nenapadol obžalovaný odsudzujúci výrok prvej stolice v tomto bode odvolaním, stal sa výrok ten pravoplatný a nemôže ho obžalovaný už napádať zmätočnou sťažnosťou z dôvodu zmätočnosti dľa § 385, čís. 1c) trp. (Zm III 82/35 z 11. IX. 1935.)

Ziadateľovi prislúcha nárok na náhradu za vytrpený trest, ak bol v obnovenom pokračovaní pravoplatným rozsudkom oslobodený.

Ak bolo oslobodenie žiadateľovo v obnovenom pokračovaní založené na trestnosť vylučujúcom dôvode porušenia duševnej činnosti tak, že nemal schopnosti voľne určovať svoju vôľu (§ 76 trz.), nemožno tvrdiť, že žiadateľ v pôvodnom spore vedome zamlčal dôkazy, na ktorých súd v obnovenom pokračovaní založil oslobodzujúci rozsudok (§ 579, č. 2 trp.). (N IV 18/35 z 25. X. 1935.)

Keď spôsob prevedenia činu, uvedený vo skutkovej otázke, neponecháva žiadnych pochybností o úmysle pachateľa usmrtiť poškodeného, nemožno pripustiť výpomocnú hlavnú právnu otázku, spojenú s touže otázkou skutkovou. — Možnosť uplatňovania dôvodu zmätočnosti dľa § 385, č. 2 trp. (Zm III 132/35 zo dňa 11. V. 1935.)

Na jvyšší súd zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného uplatňovanú z dôvodu zmätočnosti dľa § 29, č. 4 por. nov. preto, že porotný súd — oproti návrhu obhajoby — vedľa právnej otázky v smysle § 279 trz. nepripustil výpomocnú hlavnú právnu otázku v smysle § 306 trz., ďalej potom z dôvodu zmätočnosti dľa § 385, č. 2 trp. preto, že porotný súd prekročil hranice zákonom stanovené pri vymeraní trestu, lebo keď použil § 91 trz., mal obžalovanému uložiť najnižší trest, alebo priblížiť sa k tomuto najnižšiemu trestu, naproti tomu však porotný súd stanovenou dobou trestu sa priblížil k trestu najvyššiemu; z dôvodu:

Dľa hlavnej skutkovej otázky obžalovaný uchopil poškodeného ľavou rukou z predu za hrdlo, stisknul mu ho a držal ho tak dlho, až poškodený stratil vedomie, klesol na zem, chrčal a následkom toho o chvíľu zomrel. Na to obžalovaný poviesil poškodeného na trám v izbe, aby sa zdalo, že sa sám obesil.

Spôsob prevedenia činu, ako to je v skutkovej otázke opísané, neponecháva naprosto žiadnych pochybností o úmysle obžalovaného usmrtiť poškodeného a preto kvalifikácia činu dľa § 306 trz. tu vôbec neprihádza v úvahu.

Porotný súd tedy právom zamietol obhájcov návrh a tým neporušil rozkazovacie ustanovenie zákona.

Aj v druhom smere je zmätočná sťažnosť bezzákladná. Sťažovatelia zrejme vychádzajú mylne z toho predpokladu, ako by dôvodom zmätočnosti v smysle § 385, č. 2 trp. bolo vôbec len, že neboly zachované hranice zákonom stanovené pri dovolenom zmiernení trestu, kdežto však predpokladom pre tento dôvod zmätočnosti v uvedenom smere je, že neboly zachované hranice pri dovolenom zmiernení trestných sadzieb v zákone stanovených. To je v zákone vyjadrené slovom »ich zmiernení«, pri čom slovo »ich« sa vzťahuje na trestné sadzby, o ktorých je reč v predchádzajúcej vete.

Len vtedy, keď zákon dovoľuje zmiernenie samej trestnej sadzby, tedy pod jej dolnú medzu, a pri tomto zmiernení stanoví určité hranice, ako je tomu v druhom odstavci § 91 trz. a v § 92 trz. — je možné porušenie pravidiel pre to stanovených vytykať ako porušenie zákona v smysle dôvodu zmätočnosti dľa § 385 č. 2 trp.; nakoľko však ide — ako v § 91 odst. 1 trz. — o zmiernenie trestu v medziach trestnej sadzby, stanovenej v zákone, nejde o tento dôvod zmätočnosti, lebo trestná sadzba tým zmiernená nebola. V 1. odst. § 91 trz. je daná ustanovením o priblížení sa najnižšej výmere trestu ustanoveného na čin, prípadne ustanovením o vymeraní trestu v samej najnižšej hranici len všeobecná smernica pre voľnú úvahu súdu o tom, v akej miere považuje za primerané priblížiť sa k dolnej hranici trestnej sadzby; neprimerané použitie tohoto práva súdu, spočívajúceho na voľnom jeho uvážení, nepadá však ani pod uvedený ani pod iný dôvod zmätočnosti, ktorý by strana mohla uplatniť, ale je to možné dľa § 33, odst. 2 por. nov. prípadne napraviť najvyššiemu súdu len z úradnej povinnosti.

Kukurličná slama v cene 235 Kč nie je »väčším množstvom plodín« v smysle § 422, č. 2 trz. — Keď možno čin obžalovaného kvalifikovať správne už na základe zisteného skutkového stavu, netreba prihliadnúť k formálnemu dôvodu zmätočnosti dľa § 29, č. 4 por. nov. uplatňovanému preto, že nebola porotcom daná výpomocná hlavná právna otázka na správnu kvalifikáciu. (Zm III 165/35 zo dňa 21. V. 1935.)

Najvyšší súd vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného, založenej na dôvode zmätočnosti dľa § 385, č. 1b) trp., zrušil rozsudok porotného súdu vo výroku o kvalifikácii trestného činu za zločin podpaľčstva dľa § 422, č. 2 trz. a trestný čin obžalovaného kvalifikoval za prečin dľa § 418 trz.; z dôvodov:

Najvyšší súd zistil, že zmätočná sťažnosť je odôvodnená, pokiaľ sa domáha dôvodom zmätočnosti dľa § 385, č. 1b) trp. podriadenia činu obžalovaného pod skutkovú podstatu prečinu poškodenia cudzej movitej veci v smysle § 418 tr. Išlo síce pri podpálení 6 kôpok kukuričnej slamy a kôpky makoviska a poľné plodiny a nielen o odpadky, lebo majú určitú cenu, slúžiac hospodárskej potrebe; ponevác však ich cena bola zistená len čiastkou 235 Kč a boly to kôpky po 18 snopoch, nevidí v tom najvyšší súd väčšie množstvo plodín, ako sa vyžaduje ku skutkovej podstate zločinu podpaľčstva dľa § 422, č. 2 trz., ale len poškodenia cudzej movitej veci dľa § 418 trz., ktoré sa stalo zúmyselne a neprávom. Preto bol čin obžalovaného už na základe zisteného skutkového stavu takto kvalifikovaný a nebolo treba prihliadnúť k formálnemu dôvodu zmätočnosti dľa § 29, č. 4 por. nov., ktorý je uplatnený preto, že nebola daná otázka v smysle cit. prečinu.

Zločin padelania verejnej listiny kvalifikuje sa dľa § 392 trz. len vtedy, keď padelanie verejnej listiny bolo spáchané preto, aby pachateľ priamo týmto padelaním zadovážil sebe alebo inému bezprávnym majetkovým osobám alebo niekoho poškodil na majetku. (Zm III 539/34 zo dňa 22. V. 1935.)

Najvyšší súd zrušil z úradnej povinnosti rozsudky oboch nižších súdov čo do kvalifikácie trestných činov obžalovaným za vinu kladených a tieto činy kvalifikoval dotyčne obžalovaného O. N-a ako šestnásťnásobný zločin padelania verejných listín dľa § 391 trz., u obžalovaného Š. F-a však ako šestnásťnásobný zločin návodu na padelanie verejných listín dľa § 69, č. 1 a § 391 trz.; z dôvodov:

Najvyšší súd, preskúmajúc túto trestnú vec presvedčil sa, že rozsudky nižších súdov sú dotknuté zmätkom dľa § 385, č. 1b) trp., ktorého najvyšší súd musel si všimnúť z úradnej povinnosti dľa posl. odstavca cit. §, lebo zmätočnosť bola v neprospech obžalovaných.

Nižšie súdy nesprávne podriadily činy obžalovaných aj pod ustanovenie § 392 trz. Kvalifikácia tohoto § môže byť daná len vtedy, keď padelanie verejnej listiny bolo spáchané za tým cieľom, aby pachateľ priamo týmto padelaním (tú padelanou listinou) zadovážil pre seba, alebo pre iného bezprávnym majetkovým osobám, alebo vofakoho poškodil na majetku. V tomto prípade však nebolo tejto náležitosti § 392 trz.

Dľa zistení nižších súdov obžalovaný O. N., svedený spoluobžalovaným Š. F-om padelal 16 dobytčích pasov a odovzdal ich tomuto spoluobžalovanému, ktorý desať z nich zašantročil resp. za peniaze predal cieľom krytia dobytky, ktorý nebol krytý predpísanými pasmi, a šesť z nich vrátil N-ovi. Z týchto skutkových zistení plynie, že bezprávnym majetkovým úžitok nevznikol v tomto prípade z preukázania a upotrebenia padelaneho obsahu pasov, ale že obžalovaní obdržali odmenu za to, že obžalovaný N. falošne pasy vyhotovil a obžalovaný F. ich ďalej predal. Padelanými pasmi mal byť oklamán iba verejný dozor, ktorý je dobytčiami pasmi chránený. Bezprávnym úžitok neplynul tedy priamo z padelania t. j. z padelania obsahu listín. Preto nie je možné podradiť čin obžalovaných aj pod ustanovenie § 392 trz., následkom čoho prichádza do úvahy len kvalifikácia dľa § 391 trz., ktorážto kvalifikácia je miernejšia.

K § 1, odst. 1 zák. č. 123/1931: Výkon trestu dľa predpisov o výkone trestu štátneho väzenia má sa priznať, keď sú splnené zákonné predpoklady, aj vtedy, keď trest bol už odpykaný väzbou. (Zm IV 201/35 zo dňa 28. V. 1935.)

Na j v y š š í s ú d, zamietajúc zmätočnú sťažnosť obžalovaného, uplatňovanú z dôvodu zmätočnosti dľa § 385, č. 2 trp. preto, že obžalovanému nebol povolený výkon trestu dľa predpisov o výkone trestu štátneho väzenia, uviedol v d ô v o d o c h :

Na základe dôvodu zmätočnosti dľa č. 2 § 385 trp. domáha sa obžalovaný priznania štátneho väzenia a tvrdí, že vrchný súd mu toto ne správne nepovolil z toho dôvodu, že ustanovenie § 1, odst. 1, č. 2 zák. čís. 123/1931 sa vzťahuje dľa výslovného znenia len na tie prípady, kedy trest nebol ešte odpykaný.

Názoru vrchného súdu nemožno prisvedčiť. V citovanom ustanovení zákona sa hovorí o tom, že o štátnom väzení má sa rozhodnúť pri ukladaní trestu a že vtedy sa má vysloviť, či uložený trest treba vykonať dľa predpisov o výkone trestu štátneho väzenia. Okolnosť, či a nakoľko má byť do uloženia trestu započítaná vytrpená predbežná alebo vyšetrovacia väzba, sa netýka predpisov o uložení trestu a nemože mať preto ani za následok, že by predpisy o treste štátneho väzenia nemaly byť použité pri ukladaní trestu. Správne poukazuje zmätočná sťažnosť ďalej na to, že dľa § 49 zák. č. 123/1931 má štátne väzenie význam aj v prípade zahľadania odsúdenia dľa § 2, odst. 1, lit. a) zák. čís. 111/1928, tedy i po odpykaní trestu.

Lež jednako nepokladá najvyšší súd zmätočnú sťažnosť za odôvodnenú, pretože z okolností, že obžalovaný použil prostriedkov republiku hanobiacich za účelom poburovania, treba mať za to, že mu nešlo o to vykonať vliv na usporiadanie vecí verejných.

K § 33, odst. 3 por. nov.: Skutkové závery vrchného súdu nemožno napádať z vecných dôvodov zmätočnosti.

K § 285 tr. z.: Ustanovenie toto bolo dané na ochranu plodu ľahotej ženy a nie na ochranu jej života. Pokiaľ tedy čin, smerujúci k vyhnaniu plodu, zasiahol aj zdravie alebo život ženy, treba ho posúdiť dľa ustanovení §§ 290 resp. 310 tr. zák. (Zm IV 522/34 zo dňa 29. V. 1935).

Na j v y š š í s ú d zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného, odsúdeného jednak pre zločin dľa § 285, odst. 2. tr. zák., jednak pre prečin dľa §§ 290, 291 tr. z., z týchto d ô v o d o v :

Dôvod zmätku dľa § 385, č. 1a) tr. p. bol uplatnený námietkou, že príčinná súvislosť medzi zákrokom obžalovaného MUDra K-a a smrťou nebohej M. K-ovej bola nesprávne ustálená, keďže nie je vylúčené, že si nebohá zapríčinila infekciu sama, nedodržiavajúc prísnej čistoty. K tomu treba však poznamenať, že sťažovatelia sú na omyle, pokiaľ tvrdia, že nejde tu o skutkové zistenie. Je bezpochybné, že nejde tu o právny záver, ale výlučne o záver skutkový, lebo nejde o právne pojmy. Skutkové závery sú súčasťou skutkových zistení. Súd dochádza ku skutkovým zisteniam logickým uzatváraním z pôvodných skutkových predpokladov. Ustanovenie 3. odst. § 33 por. nov. však vylučuje preskúmanie skutkových predpokladov rozsudku s hľadiska vecných dôvodov zmätočnosti. Preto aj keď zmätočnú sťažnosť správne uvádza, že súd nemusí sa bezpodmienečne pridrižovať za znaleckej mienky, preca, keď odvolací súd na tom či inom skutkovom podklade zistil, že obžalovaný MUDr. V. K. priviedil u nebohej M. K-ovej poranenie delohy a že následkom toho nastala infekcia a otrava krvi, ktorá zapríčinila jej smrť, ide tu len o skutkové zistenie, ktorého preskúmanie je vylúčené citovaným ustanovením zákona. Táto časť zmätočnej sťažnosti je tedy zákonom vylúčená.

Dôvod zmätku dľa § 385, č. 1b) bol uplatňovaný námietkou, že trestný čin obžalovaného MUDra V. K-a bol mylne podriadený aj pod ustanovenie §§ 290 a 291 tr. z. a že mal byť kvalifikovaný len podľa § 285, odst. 2. tr. z. Táto námietka je bezzákladná.

Ustanovenie § 285 tr. z. bolo dané na ochranu plodu fahotnej ženy a nie na ochranu jej života, lebo tohoto trestného činu môže sa dopustiť aj sama fahotná žena na svojom plode (odst. 1. cit. §). Pokiaľ čin tretej osoby zasiahol zdravie alebo život samej ženy, treba to posúdiť dľa všeobecných ustanovení zákona. Ide tu o ochranu dvoch rôznych statkov a preto neprichádza v úvahu ustanovenie § 95 tr. z., ale § 96 tr. z. Ustanovenie 2. odst. § 286 tr. z., na ktoré zmätočná sťažnosť poukazuje, je výnimkou a preto nedá sa upotrebiť pre iné prípady. Keď obžalovaný previedol nedovolený zákrok k odohnaniu plodu, páchal tým zločin dľa § 285, odst. 2 trz., aj keby fahotná žena bola ostala zdravou. Keď však pokračoval pri tom tak nedbale, ako to bolo zistené v tomto prípade, že zapríčinil smrť ženy, sú dané aj všetky náležitosti skutkovej povahy prečinu dľa §§ 290 a 201 tr. z. To, že žena súhlasila s prevedením nedovoleného zákroku, neprichádza v úvahu pri posúdení prečinu usmernenia z nedbalosti. Veď lekár je zodpovedný dľa práve citovaných ustanovení zákona aj v tom prípade, keby previedol dovolenú operáciu tak nedbale, že by zapríčinil smrť operovanej osoby. Dôvod zmätku dľa § 385, č. 1 b) tr. p. sa tu tedy nevyskytuje.

Okolnosť, že pachateľ zločinu dľa § 12, č. 1, alin. 2 zák. č. 50/1923 je vojakom v zálohe, mu neukladá zvláštnu oznamovaciu povinnosť dľa § 12, č. 2 cit. zák. (Zm IV 199/35 zo dňa 31. V. 1935.)

Najvyšší súd vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného, založenej na dôvode zmätočnosti dľa čís. 1 b) § 385 tr. p., zrušil rozsudok vrchného súdu, pokiaľ ním bol zistený trestný čin kvalifikovaný tiež dľa č. 2 § 12 zák. na ochr. rep., a túto kvalifikáciu pomínil; z dôvodu :

Na základe dôvodu zmätočnosti dľa čís. 1 b) § 385 tr. p. sťažuje si obžalovaný pre kvalifikáciu zisteného činu dľa č. 2 § 12 zák. na ochr. rep. a namieta, že okolnosť, že je vojakom v zálohe, netvorí ešte základ k ustáleniu zvláštnej oznamovacej povinnosti.

Zmätočná sťažnosť je odôvodnená. Zvláštna povinnosť oznamovania v smysle čís. 2 § 12 zák. na ochr. rep. môže sa zakladať na tom, že túto povinnosť ukladá vinníkovi jeho úrad alebo povolanie, alebo že mu bola pre určitý prípad zvlášte uložená, alebo že ju pre tento prípad zvlášte prevzal. Vrchný súd vyslovil názor, že okolnosť, že obžalovaný je vojakom v zálohe, mu ukladá zvláštnu oznamovaciu povinnosť v smysle čís. 2 § 12 zák. na ochr. rep. vzhľadom na záväzky vyplývajúce z predpisov o brannej povinnosti po celú jej dobu. Týmto všeobecným odkazom na branné predpisy nie je však dokázaná zvláštna oznamovacia povinnosť v smysle citovaného zákonného ustanovenia, lebo táto predpokladá hľadiac k tomu, že § 12, čís. 1 zák. na ochr. rep. ukladá všeobecnú a každému obyvateľovi republiky uloženú oznamovaciu povinnosť, zvláštnu buď na úrade, alebo povolaní, alebo na zvláštnom príkaze, alebo prevzatom záväzku založenú oznamovaciu povinnosť. Takúto zvláštnu povinnosť oznamovania bolo by možno dovodiť len na tomto základe, avšak vrchný súd takýto základ neuviedol, všeobecný odkaz na branné povinnosti taký základ netvorí a preto kvalifikácia ustáleného činu tiež dľa čís. 2 § 12 zák. na ochr. rep. nie je daná. Preto vyhovel najvyšší súd zmätočnej sťažnosti obžalovaného, založenej na dôvode zmätočnosti dľa čís. 1 b) § 385 tr. p., postupoval dľa odst. 1 § 33 por. nov. a kvalifikáciu ustáleného činu dľa čís. 2 § 12 zák. na ochr. rep. pomínil.

Rozhodnutia najv. spr. súdu.

Samospráva obecní. — Před platností městského organizačního statutu města Bratislavy z 29. XII. 1933 lze doručení pokládati pro město Bratislavu za účinné jen tehdy, stalo-li se do rukou starosty města. — Zákony upravující organizaci města Bratislavy (zák. čl. XXII/1886, zák. čís. 233/1920, 243/1922 Sb.) nemají samy výslovného ustanovení o tom, který orgán je povolán zastupovati město na venek resp. přijímatí úřední vyřízení adresovaná městu. Poněvadž podle povahy věci nemůže to býti orgán kollegiální, zbývá jako jediný zákonný orgán města k reprezentaci